

ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

90.

KURYER WILEŃSKI

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ВТОРНИКЪ, 16-го Ноября. — 1848 — Wilno. WTOREK, 16-go Listopada.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 8-го Ноября.

Въ *Journal de St. Pétersbourg* напечатано: „Въ прошедшій Вторникъ, 2-го Ноября, представлено Итальянской Оперы, на Большомъ Театрѣ, осчастливлено было Высочайшимъ присутствіемъ Его Величества Государя Императора и всей Императорской Фамиліи. При вступленіи въ ложу Ихъ Императорскихъ Величествъ съ Ея Императорскимъ Высочествомъ Великою Княжною Ольгою Николаевною, Августѣйшія особы были привѣтствованы искренними единодушными изъявленіями радости и восхищеніи всей публики.“

Высочайшимъ Приказомъ, по Военному Вѣдомству, 3-го Ноября, назначены: Военный Министръ, Генералъ отъ Кавалеріи, Генералъ-Адъютантъ Князь Чернышевъ, Предсѣдатель Государственнаго Совѣта, съ сохраненіемъ прежнихъ званій и должностей; Генералы отъ Инфантеріи, Военные Генералъ-Губернаторы: Санктпетербургскій, Шульгинъ, и Московскій, Генералъ-Адъютантъ Графъ Закревскій; Киевскій Военный, Подольскій и Волынский Генералъ-Губернаторъ, Генералъ отъ Инфантеріи, Генералъ-Адъютантъ Вибиковъ 1-й; Директоръ Канцеляріи Военнаго Министрства, Генералъ-Адъютантъ, Генералъ-Лейтенантъ Анненковъ 2-й, Членами Государственнаго Совѣта: первые трое съ сохраненіемъ настоящихъ званій и должностей, а послѣдній съ сохраненіемъ настоящаго званія; Начальникъ Штаба Инспектора Резервной Кавалеріи, Генералъ-Адъютантъ, Генералъ-Маіоръ Князь Долгоруковъ 1-й, Товарищемъ Военнаго Министра, съ сохраненіемъ званія Генералъ-Адъютанта; Вице-Директоръ Канцеляріи Военнаго Министрства, Свиты Его Императорскаго Величества Генералъ-Маіоръ Баронъ Вревскій, Директоръ сей Канцеляріи съ оставленіемъ въ Свитѣ Его Величества.

— Высочайшимъ Приказомъ, по Гражданскому Вѣдомству, 23-го Октября, Чиншвикъ для особыхъ порученій при Виленскомъ Военномъ, Гродненскомъ, Минскомъ и Ковенскомъ Генералъ-Губернаторѣ, Надворный Совѣтникъ Голиковъ, назначенъ Совѣтникомъ Минскаго Губернскаго Правленія.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 9-go Listopada.

W *Journal de St. Pétersbourg* czytamy: „W przebiegu wtorka, d. 2-go Listopada, reprezentacya Włoskiej Opery w Wielkim Teatrze, uświetniona była Najwyższą obecnością Jego Cesarskiej Mości i całej Cesarskiej Familii. Przy ukazaniu się w loży Cesarstwa Ich Mość z Jej Cesarską Wysokością Wielką Księżną Olgą Nikołajewną, Najjaśniejsze Osoby zostały powitane szczeremi i jednogłośnie wynurzeniami radości i umiesienia całej publiczności.“

Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny, w Wydziale Wojskowym, 3-go Listopada, mianowani: Minister Wojny, Generał Jazdy, Generał-Adjutant Xiażę Czernyszew, Prezesem Rady Państwa, z zachowaniem dotychczasowych obowiązków i pozostaniem Generał-Adjutantem. — Generałowie Piechoty: Wojenni Generał-Gubernatorowie: St. Petersburgski Szulgin, i Moskiewski, Generał-Adjutant Hrabia Zakrewski; Wojenny Gubernator Rijowski, Podolski i Wołyński Generał-Gubernator, Generał Piechoty, Generał-Adjutant Bibikow 1-szy; Dyrektor Kancellaryi Ministra Wojny, Generał-Adjutant, Generał-Porucznik Anniukow 2-gi, — Członkami Rady Państwa; trzej pierwsi z zachowaniem dotychczasowych obowiązków i tytułów, a ostatni z pozostaniem Generał-Adjutantem. — Naczelnik Sztabu Inspektora Odwodowej Jazdy, Generał-Adjutant, Generał-Major Xiażę Dotgóruckow 1 szy, Towarzyszem Ministra Wojny, z pozostaniem Generał-Adjutantem; Wice-Dyrektor Kancellaryi Ministerstwa Wojny, Orszak Jego Cesarskiej Mości Generał-Major Baroń Wrewski, Dyrektorem tejże Kancellaryi, z pozostaniem w Orszaku Jego Cesarskiej Mości.

— Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny, w Wydziale Cywilnym, 23-go Października, Urzędnik do szczególnych poleceń przy Wileńskim Wojskowym, Grodzieńskim, Mińskim i Kowieńskim Generał-Gubernatorze, Radzca Dworu Golikow, mianowany Radzcą Mińskiego Rządu Gubernialnego.

31-го числа Октября скончался в С.-Петербурге Директор Морского Кадетского Корпуса, Вице-Адмирал Николай Петрович *Римский-Корсаков*.

Dnia 31 Października, umarł w St. Petersburgu, Dyrektor Morskiego Kadetского Korpusu, Wice-Admirał *Nikołaj Rimskij-Korsakow*.

ИЗВѢСТІЯ СЪ КАВКАЗА.

(Продолженіе).

18 го и 19-го, неприятель продолжалъ свои работы, и, какъ въ послѣдствіи оказалось, онъ прикрывалъ траншею мину, которую велъ подъ первый бастионъ.

20-го числа густыя толпы Миурдовъ наполнили все вокругъ укрѣпленія скрытыя отъ выстрѣловъ мѣста, и, въ десять часовъ утра, съ неожиданнымъ для гарнизона взрывомъ приготовленной мины, бросились на штурмъ на 1-й, 5-й и 4-й бастионы. Не ожидая на убійственный огонь нашей артиллеріи и сильную ружейную пальбу, Миурды вторгнулись въ ровъ, гдѣ ихъ встрѣтили ручныя гранаты и перекрестный картечный огонь. Но таково было ихъ ослѣпленіе, что по грудамъ своихъ труповъ, они вскопали на стѣну. Здѣсь завязался отчаянный рукопашный бой; три раза сброшенный въ ровъ, неприятель три раза вскакивалъ на стѣну; наконецъ Миурды успѣли овладѣть 4-мъ, 5-мъ и 1-мъ бастионами; но гарнизонъ вынесъ ихъ на штыкахъ и, опрокинутые съ ужаснымъ урокомъ, мятежники отказались въ тотъ день отъ дерзкаго предпріятія.

Мужественной обороной гарнизона содѣйствовали и женщины, принося заряды и патроны защитникамъ укрѣпленія, выводя и перевязывая раненыхъ; дочь Полковника Рота и супруга Горнаго Инженера-Паручива *Ареутидзе* раздѣляли общее въ этотъ рѣшительный день самоотверженіе.

21-го числа, неприятель, пламенный мщеніемъ, принялся съ суровою дѣятельностію, за траншейныя работы, готовя новый штурмъ; гарнизонъ, ослабленный до половины числительнаго его состава отъ покушеній и безпрестаннаго огня Миурдовъ, и утрачивая уже надежду на помощь отряда, готовился на славою смерть.

22-го числа, замѣтивъ необыкновенное движеніе въ толпахъ неприятельскихъ, и думая, что настала часъ роковой атаки, офицеры, жертвы своимъ семействами, предложили нижнимъ чинамъ взорвать себя и укрѣпленіе на воздухъ, если Миурды овладѣютъ имъ; молодцы приняли единогласно предложеніе это!

Но вдругъ поистинное отступленіе неприятеля возвестило героямъ приближеніе отряда.

Князь *Ареутинскій*, получивъ 8-го Сентября въ Темиръ-Ханъ-Шуръ свидѣніе о вторженіи *Шамилъ* въ Самурскій Округъ, собралъ къ 10-му числу, между Лавашами и Цасъ-Кентомъ, отрядъ изъ шести баталіоновъ пѣхоты и дивизіона драгунъ, и двинулся къ Кумуху; въ этомъ пунктѣ присоединивъ къ отряду еще три баталіона, онъ прибылъ 16-го числа, въ Курагъ форсированными маршами, безъ дневокъ, несмотря на ненастную погоду и глубокой снѣгъ, выпавшій въ горахъ. Здѣсь явился къ нему Штабсъ-Капитанъ *Бучкиевъ*, и объявилъ о положеніи Ахтинскаго гарнизона.

Князь *Ареутинскій* поспѣшилъ съ авангардомъ и горными орудіями на выюгахъ сдѣлать рекогносцировку къ сему укрѣпленію. Ободравъ гарнизонъ своимъ появленіемъ на лѣвомъ берегу Самура, онъ удостовѣрился, что нельзя устроить операціонной линіи отъ Курага къ Ахтанъ; испорченныя дороги были непроходимы для артиллеріи, мосты разрушены; кромѣ того, атака неприятеля съ этой стороны требовала постройки моста черезъ Самуръ. Не имѣя подъ рукою нужныхъ на то матеріаловъ въ безлѣсномъ краѣ, Князь *Ареутинскій* рѣшился взять направленіе къ Кабиру со всемъ отрядомъ, усиленнымъ конною милиціею, перешелъ два хребта, и переправившись чрезъ Самуръ въ бродъ, 21-го Сентября сталъ у селенія Зухула, близъ Хазръ.

(Окончаніе въпредъ).

WIADOMOŚCI Z KAUKAZU.

(Ciąg dalszy).

Dnia 18 i 19 Września, nieprzyjacieli ciągnął dalej swe roboty, i jak się później okazało, zastanął przekopem miną, którą prowadził pod pierwszy bastyon.

Dnia 20, gęste tłumy Miurydów zaległy wszystkie dokoła warowni zasłonięte od wystrzałów miejsca, a o godzinie 10-jej z rana, z niespodzianym dla załogi wybuchem przygotowanej mины, rozpoczęły szturm, do 1-go, 5-go i 4-go bastyonu. Pomimo morderczego ognia naszej artylerji, oraz silnego ognia z ręcznej broni, Miurydowie wtoczyli się do rowu, gdzie ich spotkały granaty ręczne i krzyżujące się ognie kartaczowy. Lecz taka była ich zjadłość, że po swoich trupach wleźli na mury. Tu się wszczął zacięty bój wręczny; trzykrotnie zepchnięty do rowu nieprzyjacieli, potrzykając wdrapywał się na szaniec; uresze udało się Miurdom opanować 4-ty 5-ty i 1-szy bastyon; lecz załoga wyparowała ich bagnietami, a odparci z okropną stratą hultowniecy, zaniechali w tym dniu śmiałego przedsięwzięcia.

Mężnej obronie załogi dopomagały i kobiety, przynosząc ładunki działowe i karabinowe obrońcom warowni, odprowadzając i opatrując rannych; córka Półkownika *R th* i żona Porucznika Inżynierów górniczych *Chreszczatyckiego* dzielili ogólnie w tym stanowczym dniu p święcenie.

Dnia 21, nieprzyjacieli, palając zemstą, wziął się z podwojoną czynnością do robót przekopowych, przygotowując szturm nowy; załoga, zmniejszona do połowy liczebnej swojego składu od napadów i ustawicznego ognia Miurydów, i straciwszy już nadzieję odsieczy, gotowała się na śmierć chwalebna.

Dnia 22, dostrzegłszy nadzwyczajny ruch w tłumach nieprzyjacielskich, i sądząc, że wybija godzina ostatniego szturmu, oficerowie, poświęcając swoje rodziny, zaproponowali żołnierzom wysadzić siebie i warownię w powietrze, skoro by ją opanowali Miurydowie; mężni żołnierze przyjęli ten projekt!

Lecz w tym spieszne odstąpienie nieprzyjaciela, zwiastowało bohaterom zbliżanie się odsieczy.

Xiażę *Argutiński*, otrzymawszy d. 8 Września, w Temir-Chan Szurze, wiadomość o wtargnięciu *Shamila* do okręgu Samurskiego, zebrał około 10-go t. m. między Lawaszami i Nas-Kentem, oddział z sześciu batalionów piechoty i dywizyonu dragonów, i ruszył ku Kummuchowi; w tym punkcie, przytaczawszy do oddziału jeszcze trzy bataliony, przybył d. 16 do Kurath, forsowanym pochodem, bez dniówek, pomimo szarugi i głębokiego śniegu, który właśnie spadł w górach. Tu się stawił przed nim Sztabś-Kapitan *Buczkijew*, i doniósł o położeniu załogi Achińskięj.

Xiażę *Argutiński* pośpieszył z przednią strażą i działami górnymi na jukach, dla odbycia rekonesansu ku tej warowni. Osmieliwszy załogę swém ukazaniem się na lewym brzegu Samuru, przekonał się, że nie można urządzić linii operacyjnej od Kurahu ku Achtom; popsute drogi były nie do przebycia dla artylleryi, masty zrujnowane; oprócz tego, atak nieprzyjaciela z tej strony wymagał rzucenia mostu na Samurze. Nie mając pod ręką potrzebnych do tego materjałów, w kraju bezleśnym, Xiażę *Argutiński* umyślił skierować się ku Kabirowi, i z całym oddziałem, wzmocnionym milicją konną, przeszedłszy dwa pasma gór, i przeprawivszy się wbród przez Samur, d. 21 stanął podę wsią Zuchulą, blisko Chazr.

(Dokończenie nastąpi).

ИНОСТРАННЫЕ ИЗВѢСТІЯ.

П р у с с і я .

Берлинъ, 10 Ноября.

Въ сегодняшнемъ номерѣ Прусскаго Государственнаго Указателя обнародовано слѣдующее Королевское посланіе къ учредительному собранію: „Мы, Фридрихъ-Вильгельмъ, Божіею милостію Король Прусскій и проч. Послѣ того, какъ нѣкоторые члены собранія, созваннаго для обсужденія государственнаго уложенія, неоднократно подвергались оскорбленіямъ за свой образъ мыслей, возбуждавшихъ толпы народа, 31 м. м., формально осадилъ мѣсто засѣданій собранія и, развернувъ знамя республики, пытались утратить депутатовъ преступными демонстраціями. Такіе непріятные случаи слишкомъ ясно доказываютъ, что собраніе, которое созвано для обсужденія государственнаго уложенія и изъ ядра котораго должны произтечь основанія истинной свободы, неразрывной съ общимъ благоденствіемъ, само лишено свободы, и что члены этого собранія, при анархическихъ движеніяхъ, нередко повторяющихся къ нашему глубокому прискорбію, не находятъ въ нашемъ главномъ и столичномъ городѣ Берлинѣ той защиты, какая необходима для охраненія ихъ совѣщаній отъ всякаго вліянія страха. Наше желаніе доставить Пруссіи какъ можно скорѣе государственное уложеніе, которое соотвѣтствовало бы нашему обществу, не можетъ исполниться при такихъ обстоятельствахъ и не должно быть приведено въ зависимость отъ мѣръ, пригодныхъ къ возстановленію въ столицѣ, законнымъ путемъ, спокойствія и порядка. Поэтому, считаемъ нужнымъ перенести мѣстопробываніе собранія, созваннаго для обсужденія государственнаго уложенія, изъ Берлина въ Бранденбургъ и поручаемъ нашему государственному министерству принять нужныя для того мѣры съ такою поспѣшностію, чтобы, начиная съ 27 с. м., засѣданія собранія могли проходить въ Бранденбургѣ. До того времени, засѣданія собранія, созваннаго для обсужденія государственнаго уложенія, симъ отсрочиваются. Въ слѣдствіе этого, приглашаемъ собраніе, по прочтеніи сего нашего посланія, тотчасъ же прекратить свои совѣщанія и, для продолженія ихъ, собраться 27 с. м. въ Бранденбургъ. Дано въ Санс-Сеуси, 8 Ноября 1848. (Подпис.) Фридрихъ-Вильгельмъ. (Контрос.) Графъ фонъ Бранденбургъ.“

— Въ *Journal de St. Petersbourg*, напечатаны слѣдующія извѣстія изъ Берлина, отъ 10 Ноября, полученные чрезъвычайнымъ путемъ:

„По случаю сопротивленія нѣкоторыхъ членовъ Законодательнаго Собранія на перенесеніе мѣста засѣданій въ Бранденбургъ, генералъ Врангель занялъ Берлинъ, съ 25,000 чел. войска и 48-ю орудіями. Войска вступили сегодня, Галльскими воротами. По прибытіи на жандармскую площадь, генералъ Врангель напелъ національную гвардію, собранную вокругъ театра (*Schauspielhaus*), въ которомъ происходили засѣданія Законодательнаго Собранія. Начальникъ национальной гвардіи Римплеръ приказалъ генералу Врангелю удалиться. Главнокомандующій приказалъ то же самое, съ своей стороны, Римплеру, объявляя, что явился для распушенія собранія, продолжающаго засѣдать въ Берлинѣ, вопреки королевскому повелѣнію. Послѣ этого объявленія національная гвардія разошлась; члены собранія, попарно, вышли изъ залы засѣданій. При отъѣздѣ курьера, городъ былъ совершенно спокоенъ.“

— Въ Прусской газетѣ *Staats-Anzeiger* сообщаютъ слѣдующія подробности засѣданія національнаго собранія 9 с. м. По прочтеніи королевскаго постановленія насчетъ перенесенія засѣданій въ городъ Бранденбургъ, первенствующій министръ (графъ Бранденбургъ) хотѣлъ что-то сказать, но президентъ Г. Унрутъ, не дозволивъ ему говорить, предложилъ закрыть засѣданіе. Когда наконецъ графъ получилъ возможность промолвить, сказалъ, что всѣ совѣщанія собранія до 27 Ноября были незаконны и протестовалъ противъ оныхъ отъ имени короны. Когда президентъ объявилъ за симъ, что онъ не имѣетъ права распустить совѣщаніе, всѣ министры и многіе депутаты унренихъ партій оставили залу.

Оставили совѣщательную залу, послѣ занятія Берлина войсками, 10 числа, національное собраніе протестовало противъ перенесенія его въ Бранденбургъ, но имѣетъ съ симъ приглашало жителей къ сохраненію спокойствія и повиновенію закону.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

P r u s s y .

Berlin, 10 listopada.

W dzisiejszym numerze *Pruskiej Rządowej Gazety* ogłoszono następujące posłannictwo Królestwie do Ustawodawczego Zgromadzenia Narodowego: „My, Fryderyk Wilhelm, z Bożej łaski, Król Pruski i t. d. Gdy już przedtém po wiele razy, niektórzy członkowie Zgromadzenia, zwołanego dla ułożenia ustawy, wystawieni byli na obelgi za swój sposób myślenia; wzburzone tłumy ludu, 31 października, formalnie obległy miejsce posiedzeń Zgromadzenia i rozwinięszy знамя Rzeczypospolitej, starały się zastraszyć deputowanych występniemi demonstracyami. Takowe oplakane wypadki zbyt jasno dowodzą, że Zgromadzenie, zwołane dla ułożenia ustawy, i z łona którego mają wypłynąć zasady prawdziwej wolności, nierozłącznej z pomysłnością ogólną, samo jest pozbawione swobody, i że członkowie tego Zgromadzenia, przy anarchicznych poruszeniach, ponawiających się zbyt często, z głęboką boleścią naszą, nie znajdują w naszym głównem i stołecznem mieście Berlinie, tej ochrony, jaka jest niezbędna dla zasłonięcia ich obrad od wszelkiego wpływu bojaźni. Przy takich okolicznościach, gorąco życzenie nasze, nadania Prusom jak najspieszniej konstytucyjnej ustawy, stosownie do naszego przyrzeczenia, nie może być doprowadzone do skutku, i nie powinno być zależnem od środków, jakie być mogą użyte dla przywrócenia w stolicy, drogą prawną, spokoju i porządku. Przetoż uważamy za rzecz potrzebną przenieść pobyt Zgromadzenia, zwołanego dla ułożenia ustawy, z Berlina do Brandenburga, i polecamy Naszemu Ministerstwu przedsięwziąć stosowne w tej mierze kroki, tak, iżby, zaczynając od 27 listopada, posiedzenia Zgromadzenia mogły się już odbywać w Brandenburgu. Aż do owego czasu, posiedzenia Zgromadzenia, zwołanego dla ułożenia ustawy, są niniejszém odroczone. W skutek tego, wzywamy Zgromadzenie, aby po odczytaniu tego Naszego posłannictwa, natychmiast zawiesiło swoje obrady, a dla ich rozpoczęcia na nowo, zgromadziło się d. 27 listopada w Brandenburgu. Dano w Sans-Senei, 8-go listopada 1848 r. (Podpisano) Fryderyk-Wilhelm. (Kontressygn.) Hrabia Brandenburg.“

— W *Journal de St. Petersbourg*, czytamy następujące wiadomości z Berlina, z d. 10, otrzymane drogą nadzwyczajną:

„Z powodu oporu części członków Zgromadzenia Ustawodawczego we względzie przeniesienia miejsca ich obrady do Brandenburga, Jenerał Wrangel zajął Berlin we 25,000 żołnierza, ze 48 działami. Wojska te weszły dziś przez bramę Hallską. Przybywszy na plac Zandarmów, Jenerał Wrangel zastał gwardyę narodową zebraną dookoła teatru (*Schauspielhaus*), gdzie odbywają się obrady Zgromadzenia. Dowódca gwardyi narodowej, Rimpler, zawezwał Jenerała Wrangela do cofnięcia się z wojskiem; Jenerał uczynił także wezwanie do gwardyi narodowej, dodając, że przyszedł po to, aby rozwiązać Zgromadzenie, które nie przestaje zbierać się na posiedzenia w sprzeczności z rozkazem Królewskim. Po tém oświadczeniu gwardya narodowa rozeszła się; członkowie zaś Zgromadzenia, ze swjej strony, wyszli parami z sali posiedzeń. Przy odjeździe gonca miasto było zupełnie spokojne.“

— Urzędowa gazeta, *Preuss. Staats-Anzeiger*, udziela następnę szczegóły posiedzenia Zgromadzenia Narodowego z d. 9 b. m. Po odczytaniu wyroku Królewskiego, przenoszącego posiedzenia do miasta Brandenburga, pierwszy Minister (Hr. Brandenburg) chciał coś przemówić; ale Prezes, P. Unruh, nie dawszy mu głosu, wniósł zamknięcie posiedzenia. Gdy nakoniec Hrabia zdołał otrzymać możność przemówienia, rzekł, że wszelkie dalsze obrady Zgromadzenia, przed 27 listopada, byłyby nieprawne, i zaprotestował przeciw nim w imieniu Korony. Gdy zaś Prezes oświadczył na to, iż nieprzyznaje sobie prawa rozwiązać sessyę, wszyscy Ministrowie i wielu Deputowanych ze stronnictwa umiarkowanego opuścili salę.

Dnia 10, po zajęciu Berlina przez wojsko, Zgromadzenie Narodowe, wychodząc z sali obrad, zaprotestowało przeciw przeniesieniu go do Brandenburga, ale zarazem wezwało mieszkańców do zachowania spokoju i uległości prawu.

12 Ноября.

Dnia 12 listopada.

Въ *Preuss. Staats-Anzeiger* обнародована вчера слѣдующая королевская прокламация: „Состояніе безначалія, въ которомъ находится столичный мой городъ Берлинъ, и которое угрожаетъ низвергнуть всю Монархію въ бездну золь, побудило меня, по совѣту моихъ ответственныхъ министровъ, перевести въ Бранденбургъ національное собрание, созданное для составленія новаго уложенія, и распустить оное до 27 Ноября. По сей же причинѣ усиливъ я значительнымъ образомъ число войскъ въ столицѣ, и долженъ былъ распустить гражданскую стражу (національную гвардію), согласно 3-му параграфу учрежденія ея, обнародованнаго 17 минувшаго Октября, впредь до новаго ея преобразования, за противозаконныя дѣйствія оной. Я знаю, что мѣры сія подвергнутся многими неправильнымъ толкамъ, и что партія, мечтающая о ниспроверженіи государства, воспользуется ими, чтобы внушать благомыслиющимъ гражданамъ опасеніе о нарушеніи мною правъ народа, уже однажды данныхъ. Но знаю также очень хорошо и то, что будущія судьбы Пруссіи и Германіи требовала отъ меня и отъ моего правительства принятія сихъ мѣръ, и потому, въ сію рѣшительную минуту, обращаюсь ко всему моему государству и ко всемъ вѣрнымъ Пруссакамъ съ полною увѣренностью, что они выразятъ свое неудовольствіе той части своихъ депутатовъ, которые, забывъ истинный долгъ къ престолу и отечеству, обнаружали противозаконное сопротивленіе при перенесеніи засѣданій собранія. Взываю ко всемъ, чтобы не преклоняли слуха къ подобнымъ внушеніямъ, будто я хочу уклониться отъ сохраненія тѣхъ правъ, которыя даровалъ моему народу. Пруссаки! вы, которые еще сохраняете прежнюю ко мнѣ довѣренность, и помните исторію моего царственнаго дома и отношеній его къ народу! Васъ прошу я пребыть мнѣ вѣрными какъ въ счастіи, такъ и въ несчастіи. Вы же, колеблющіеся въ сихъ чувствахъ, заклинаю васъ остановиться на сей пагубной стезѣ и выжидать дальнѣйшихъ событій. Всемъ вамъ даю еще разъ неизмѣнное обѣщаніе, что сохраняю все данныя вамъ права, и что пламеннѣйшее мое стараніе будетъ состоять въ томъ, чтобы съ Божіею помощію быть вашимъ добрымъ, законнымъ Королемъ, и обще съ вами воздвигнуть твердое и прочное зданіе законовъ, подъ кровомъ котораго мы и наши потомки, Пруссаки и все Германцы, могли бы цѣлые вѣки наслаждаться спокойствіемъ и благосостояніемъ, истекающими отъ истинной и законной свободы. Да благословитъ Богъ сіе начинаніе! Санта-Суси, 1-го Ноября 1848. (Подпис.) *Фридрихъ Вильгельмъ*. Контрасигнировали: Графъ *Бранденбургъ, фонъ Ладенбергъ, Строта, Мантейфель*.“

— Въ Королевскомъ постановленіи о распущеніи національной гвардіи изображено:

„Божіею милостію Мы *Фридрихъ Вильгельмъ* Король Прусскій: Хотя повелѣли мы перевести въ Бранденбургъ національное собрание, занимающееся составленіемъ проекта устава, однако часть сего собранія, вопреки повелѣнію нашему, продолжала здѣсь свои совѣщанія. Берлинская національная гвардія посредствомъ начальника своего, не только объявила, что не окажетъ правительству требуемой помощи противъ такого беззаконнаго дѣйствія, но даже приняла подъ свою защиту членовъ собранія, продолжавшихъ беззаконно свои совѣщанія. Сколь ни прискорбно для насъ, что мы вынуждены прибѣгнуть къ законнымъ мѣрамъ противъ Берлинской національной гвардіи, подвизавшейся въ извѣстныхъ случаяхъ для охраненія спокойствія и безопасности столицы, однако долгомъ считаю прекратить это сопротивленіе, нарушающее общій порядокъ. Посему, видя представленію министровъ, на основаніи 3 § положенія о національной гвардіи отъ 17-го Октября сего года, въ коемъ сказано: Королевскимъ повелѣніемъ, въ важныхъ случаяхъ, національная гвардія, въ общинахъ или округахъ, можетъ быть уволена или распущена; но увольненіе отъ службы можетъ продолжаться не дѣлье 6 мѣсяцевъ, а въ случаѣ распущенія, постановленіе о преобразованіи оной гвардіи, должно послѣдовать въ теченіе трехъ мѣсяцевъ.“

Повелѣваемъ слѣдующее:

Берлинская національная гвардія распускается, и немедленно исполненіе настоящаго постановленія поручается подлежащимъ властямъ. (Число и подписи, означены выше).“

— Вчера, нѣкоторое число депутатовъ явилось передъ помѣщеніемъ своихъ засѣданій, но нашедши оное

Въ *Preuss. Staats-Anzeiger* ogłoszona została wczoraj następująca królewska odezwa: „Sto anarchiczny, w którym się znajduje stołeczne Moje miasto Berlin, a który grozi wtrąceniem całej Monarchii i w przepaść nie-szczęść, skłonił Mnie, w skutki rady, której odpowiedziałem Ministrowi, do przeniesienia do m. Brandenburga Zgromadzenia Narodowego, zwołanego dla ułożenia nowej ustawy, i odrzucenia go do d. 27 listopada. Z tego powodu powiększyłem znacznie ilość wojska w stolicy, i zmuszony byłem rozwiązać gwardyę narodową, na mocy 3 paragrafu prawa o tejże gwardyi, ogłoszonego w d. 17 października, aż do nowej jej reorganizacji, z powodu tych nielegalnych postępów. Wiem, że kroki te ulegną wielu opacznyim wykładom, i że stronnictwo marzące o obaleniu państwa, skorzysta z nich, aby wzbudzić w dołrze myślących obywatelach bójazę o naruszenie praw, raz już przez emnie ludowi nadanych. Ale wiem także, że przyszły los Pruss i Niemiec wymagał odemnie i od Mojego rządu przedsięwzięcia tych kroków, i dla tego, w tej stanowczej chwili, zwracam się do całego Mojego kraju i do wszystkich wiernych Prussaków, z zupełnem zaufaniem, że ci wynurzą naganę tej części swoich Deputowanych, którzy, zapomniawszy na rzeczywisty swój obowiązek względem Tronu i Ojczyzny, okazali nieprawny opór w czasie przeniesienia posiedzeń Zgromadzenia. Przemawiałam do wszystkich, aby nie nakłaniali uchla na podobne podszepty, jakoby chcieli się uchylać od zachowania tych praw, którem nadał Mojemu ludowi. Prussacy! wy, którzy zachowujecie jeszcze dawać ku mnie ufność; którzy pamiętaacie dzieje Mojego królewskiego domu i jego stosunki z narodem! proszę was, abyście Mi pozostali wiernymi, równie w szczęściu jak i w nie szczęściu. Wy zaś, co się chwicie w tych uczuciach, zaklinam was, abyście się wstrzymali na tej zgubnej drodze, i oczekiwali dalszych wypadków. Wszystkim wam daję raz jeszcze niezmienną obietnicę, że zachowam wszystkie nadane wam prawa, i że najgorętsze Moje staranie zmierzać będzie ku temu, aby przy Bożej pomocy być waszym dobrym, prawnym królem, i razem z wami wznieść gruntowną i mocną budowę praw, pod cieniem której my sami i nasi potomkowie, Prussacy i wszyscy Niemcy, mogliby przez całe wieki używać pokoju i pomysłowości, wypływających z prawdziwej i legalnej swobody. Oby Bog błogosławił tym początkom! Saus-Sonci, 11 listopada 1848 r. (Podpisano) *Fryderyk Wilhelm*. (Kontersygnowali:) *Hrabia Brandenburg, von Ludenberg, Strotha, Mantuffel*.“

— Dekret rozwiązujący gwardyę narodową brzmi jak następuje:

„My *Fryderyk Wilhelm* z Bożej Łaski Król Pruski. Chociaż nakazaliśmy przeniesienie do Brandenburga Zgromadzenia Narodowego, wezw n go do ułożenia ustawy, część przeciw tego Zgromadzenia, wbrew powyższemu rozkazowi, w sposób nieprawny, dalej tu narady prowadziła. Gwardya narodowa m. Berlina, nietylko przez oświadczenie swego Komendanta wyrzekła, iż środkom rządu przeciw temu nieprawemu postępowaniu żadanego wsparcia nie udzieli, ale nadto wzięła de facto pod swoje opiekę członków Zgromadzenia Narodowego, prowadzących dalej swe nieprawne i bezskuteczne narady. Jakkolwiek bolesnie Nam, iż musimy już się służyć Nam prawnymy środkom przeciw gwardyi narodowej Berlina, która w pewnych okolicznościach działała w chwalebny sposób na rzecz spokojności i bezpieczeństwa miasta; obowiązkiem przeciw Naszym jest, położyć koniec temu oporowi, naruszającemu porządek publiczny. Na wniosek przeto Naszego gabinetu, w myśl 3-go prawa o utworzeniu gwardyi narodowej, z d. 17 października b. r., który brzmi: „Dekretem Królewskim, z ważnych, a w dekrete rozwiązania podanych powodów, gwardya narodowa szczególowych gmin albo okręgów, może być od służby uwolniona albo rozwiązana. Uwolnienie to od służby nie może trwać dłużej jak 6 miesięcy. W razie rozwiązania, dekret o nowej organizacji gwardyi narodowej w ciągu 3 miesięcy wydany być ma.“

Rozkazujemy co następuje:

Gwardya narodowa miasta Berlina niniejszém rozkazuje się, a niezwłoczne wykonanie tego dekretu poleca się właściwym władzom. (Data i podpisy jak wyżej).“

— Wczoraj, pewna liczba Deputowanych stawiała się przed lokalem swoich posiedzeń, ale widząc takowy zaję-

заняты войсками, они собрались из смежных городов для содействия. Донный неизвестно, что было или определено. В движении этом участвовали и одни из записанных депутатов.

По повелению Короля, бывший до сих пор министром юстиции Коккер, уволен от сей должности и перемещен на его на прежнее место президента обер-лаудерхшта в Магдебург; министром же юстиции повелено быть депутату, тайному советнику Ринтлену.

А В С Т Р И Я.

Вена, 6 Ноябрь.

Среднедневной день, таков и вечерний, не принесет ни, собою никакой переметы в положении дел в городе. На самых многолюдных улицах, стоить мерем войска. Везде господствует могильное безмолвие, все оживлен прекращено; городские ворота и все купеческие лавки закрыты. Никто из низшего класса населения не выходит из своих жилищ. В последние дни, здесь провозили много самоубийств, большую часть которых приписывают страху ответственности за участие в мятеж. В числе самоубийц называют полковника национальной гвардии Вичед и живописца Эцера, наместника в последнее время чуда Академии наук, земледельца. Большая часть редакторов записных журналов и многие члены демократического общества взяты под стражу; число арестованных простирается теперь, как говорят, до 500 человек. Многие из дезертиров, оставшихся ряды войск, и перешедших на сторону города, пойманы и немедленно расстреляны. Университет закрыт и охраняется несколькими батальонами гренадеров. Многие члены учредительного сейма отправлены отсюда домой.

Домовый обыск во внутреннем городе, произведенный, по приказанию князя Виндигштеца, для отыскания подозрительных людей, оружия и военных запасов, окончен. Большая часть записных студентов бегала, и в университете на данный момент, кроме Кадетских школ. Из тех, как называют подвижной гвардии и Польского легиона многие арестованы и отведены в разные казармы, где распределяют их по линейным полкам и корпусу Кроатов. Говорят, главнокомандующий национальную гвардию Мессенгаузер добровольно отдал в руки военного начальства. Судебное следствие действительно продолжается военною комиссией, наряженною нарочно для этой цели. Многим из арестованных уже возвращена свобода. Строже всего поступают, по видимому, со студентами и литераторами. Переговаривают о переезде записного университета в Кремль или Сент-Пельтен.

Число горожан, падших при нападении на линию, простирается человек до 800. Кроме того, много раненых умерло в Одоше, где был учрежден временный госпиталь. Сюда надобно присоединить еще около 200 человек, падших, 6 Октября, в городе. Потери со стороны войск были гораздо значительнее; больше всего потеряли Кроаты. При нападении на дворцовые ворота, в которых они приступали три раза, остался на месте несколько сот человек.

Армия фельдмаршала князя Виндигштеца, разбитая на три корпуса и состоящая из 102,000 человек, отправляется теперь в Венгрия. В Вена остаются только 30,000 человек. Путешественники, приезжающие из Венгрии, рассказывают, что Магяры сильно укрепляются, начиная с самого Пресбурга; что на Венгерско-Австрийской границе выставлены восьмидесяти-тысячные корпусы и что во всей Венгрии формируется ополчение.

Никто по видимому, больше и больше дружит с войсками, и Баль Гелленштедт, бывший вчера, в сопровождении нескольких конных Красноволонтеров, по улицам, был приветствован громкими радостными восклицаниями.

Кроатский войска представляют особенный вид. Значительная часть солдат не имеет боты и сапогов. Обувь их составляют так называемые *опанки* (род кожаных лаптей). От того происходит весьма неприятное впечатление, при виде проходящих масс народа, наги которого несомненно. Впрочем они не столько злы, как рассказывают о

типичном войска, собрались в прилегающей охотничьей для проведения дальнейших своих наряд. До сих пор не знали, что они знали, что знакомых Депутатов не належал до той демонстрации.

В skutek rozkazu Króla, były dotąd Minister sprawiedliwości, Rinkler, uwolniony został od tego obowiązku, i przeniesiony na przednią posadę Prezesa Trybunału w Nampolungu; Ministrem zaś sprawiedliwości mianowany został deputowany, Radea Tajny, Rintelen.

A U S T R I A.

Wiedeń, 6 listopada.

Dzień wieczniejszy ani dzieńniejszy nie przyniósł żadnej zmiany w położeniu intuszejnego miasta. Na najgłośniejszych ulicach, stoją wojska. Wszędzie panuje grochowe, niebezpieczne i wszystkie domniemiace, przez namiętną bramy miasta i wszystkie sklepy zamknięte. Nadzwyczajnej klasy ludność dochodzi do najwyższego stopnia. W ostatnich dniach zdarzyły się trzy liczne samobójstwa, których większość przypisują odwiecznej odpowiedzialności za udział w rozszew. W liczbie samobójców wymienią Polownika gwardii narodowej Witschela, i malarza Aignera, dowódcę jednego z ostatnich czasów legii Akademickiej. Wielu z nich Rodokorów w ostatnich dniach, w wielu członków towarzystwa demokratycznego zostało przesładowanych. Liczba więzionych ochotników obecnie, jak mówią, do 500 osób. Wielu ze zbiegów, którzy opuścili szeregi wojska i przeszli do strony miasta, zostali ujęci i natychmiast wysłani do więzień. Uniwersytet jest zamknięty i strzeżony przez kilka batalionów grenadierów. Wielu członków Sejmu Ustawodawczego udało się atąd do swoich domów.

Przeszukiwanie domów w mieście, wewnątrz miasta, przedsięwzięte na rozkaz Xiecia Windischgratza, dla odebrania broni i wykrycia osób podejrzanych, zostało już zakończone. Większa część tutejszych Akademików wiejskich, tak, że w Uniwersytecie nie zostało, nie więcej, jak kilku Katalubryjskich kaszkieł. Z jak zarządził gwardii ochotniczej i legii Polskiej, wielu po prostu i odwieziono do różnych koszar, gdzie mają być wcieleni do półków liniowych i do korpusu Kroatów. Mówią, iż były uczelny dowódca gwardii narodowej Messenhausen, dobrowolnie oddał się w ręce zwycięzcom wojskowym. Badanie sądownie obwinionych odbywa się czynnie przez ustawową w tym celu Komisję wojenną. Wielu z przesładowanych wypuszczono już na wolność. Najczęściej zdają się postępować z Akademikami i literatami. Szerzy się już nawet pogłoska o przeniesieniu tutejszego Uniwersytetu do Krems albo do St. Pölten.

Liczba nieszkanców miasta poległych w czasie szturmu, dochodzi do 800. Oprócz tego wielu rannych umarło w Odozie, gdzie był urządzony tymczasowy lazaret. Nadto dodac jeszcze należy około 200 osób, poległych w dniu 6 października. Strata ze strony wojska jest daleko znaczniejsza. Najbardziej, ucierpiali Kroacy. Przy szturmie do pałacowej bramy, który ponawiali trzy razy, kilkuset ich leżało na miejscu.

Armia Xiecia Windischgratza, podzielona na trzy korpusy, a złożona ze 102,000 ludzi, udaje się wkrótce do Węgier. W Wiedniu zostanie tylko 30,000 wojska. Podróźni przybywający z Węgier opowiadają, iż Madziarowie fortifikują silnie wszystkie punkta, zaczynając od samego Przesburga; że na Węgiersko-Awstryjskiej granicy stoi 80-ciu-tysięczny korpus i że w całym Węgrzech tworzy się pospolite ruszenie.

Mieszkańcy widocznie coraz się więcej zbliżają z żołnierzami, i Ban Jellaczyc, który wczoraj w orszaku swoich Szereszanów, w czerwone płaszcze odzianych, przejeżdżał się po ulicach, był wszędzie witany głośniejszymi radosci.

Wojsko Kroatów przedstawia osobliwszy widok. Większa część żołnierzy nie ma bielejny i botów, obuwie ich składają tak zwane *opanki* (rodzaj płetnek ze skóry). Ztąd dziwne czyni nieraz wrażenie, widzieć przechodzące masy ludzi, których stapania nie słychać. Zresztą nie są oni tak zły, jak o nich głośnie. Każde uprzejme słowo, każdy najmniejszy podarek, jak np. cygaro, obudza w nich

стоящих под начальством Бухнера и некоторых других генералов, а из Штирии двинулся корпус генерала Нугента. Императорские полководцы намерены кончить поход против Мадьяров к Новому Году, а так как приводится к движению армий, состоящая почти из 150.000 человек, на эту надежду можно считать весьма основательною.

Ольмюц, 6 Ноября.

Вчера получены здесь печальные известия из Австрийской Силезии, где уже высшего класса народонаселения находится в сильном брожении. Для пресечения анархии, господствующей там, правительство будет принуждено, вероятно, сформировать подчиненные колонны.

— Часть эскадрона гарнизона выступила из Троппауской округи, для подавления происшедшего там мятежа.

Ратисборг, 7-го Ноября.

(Силезия. Газ.) Сегодня прибыл здесь один полковник главного штаба князь Виндиггрец, везущий с собою депешу к фельдмаршалу-лейтенанту Шлику, в Краков. В этих депешах сообщается, что генерал Симонич, который, начальствуя над 15—20.000 человек императорского войска, выступил через Галицию в Венерию и напал на Мадьяров, но был отбит посланными от Тирнука Геттигу, оставшему отсюда почти в 20 часах пути. В следствие этого, генерал Симонич возвратился в Моравию, и князь Виндиггрец послал к нему на помощь две бригады, состоящих большого числа из кавалерии. Это войска отправлены сегодня из Вены, по железной дороге, к Лунденбургу и Прерау.

— В редакцию Краковской Газеты пишут из Лемберга, что тамошний академический легион и часть национальной гвардии, всего 5.000 человек, с ружьями и 9 ю орудиями, выступили к Венгерской границе.

Венгрия. Пешт, 2 Ноября.

Коммиссар правительства гр. Баттляни поступил без сопротивления в крепость Эссы, отрядом национальной гвардии. Он обезоружил Иллирийцев, живущих в городе. Итальянский полк Цавини, содержащий гарнизон в крепости, принял сторону Венгрийцев, за исключением некоторых офицеров. Коммиссар правительства Коети отпустил и арестовал Петербургского консула Гейца.

Франкфурт на Майне, 2 Ноября.

На заседании 3 числа, отрицав сильными большинством голосов все предложения, предложенные крайнею левою стороною, национальное собрание приняло почти единогласно следующее предложение коммиссии, наравленной для решения австрийских дел: „Собрание призывает Имперское министерство употребить все возможные средства, чтобы 1) Имперские коммиссары бездоговорно и добровольно признали власти и достоинства центрального правительства; 2) чтобы они охраняли интересы Германии в Австрии; 3) чтобы они употребили все свое влияние для прекращения вмешательства в Австрию иррегулярных и некровавых путчей; 4) чтобы, каковы бы ни были результаты этих усилий, Имперские коммиссары охраняли права и преимущества, дарованные Австрийско-Германскими народами в М. рти в М. в. месяцев сего года, от всякого отчуждения.“

— Чтобы привести в исполнение, при дальнейшем развитии событий в Австрии, намерения временной центральной власти, соответствующим решением, принятому в национальным собранием, в заседании 3-го Ноября, Регент Империи, по предложению совета министров, назначил князя Карла Лейнингенского Имперским Коммиссаром для Австрийско-Германских земель, и облек его обширными полномочиями. Князь немедленно отправится на место своего назначения и останется там до тех пор, пока дела не будут приведены в удовлетворительное положение.

— 7-го Ноября, вечером, младший статс-секретарь министерства внутренних дел, Бассерманн, отправился в Берлин, по поручению этого министер-

ства. Генералов, а из Штирии двинулся корпус генерала Нугента. Доводы Цесаря имеют надежду окончить до Нового Году в походе против Мадьяров, и по-прежнему в поле армия, состоящая почти из 150.000 человек, на эту надежду можно считать весьма основательною.

Ольмюц, 6 listopada.

Wczoraj otrzymano tu zasumujące wiadomości ze Śląska Austriackiego, gdzie anarchy niższej klasy ludu zostają w gwałtownym wzburzeniu. Dla wstrzymania szerzącej się tam anarchii, Rząd być może musiał zapewne zorganizować kolumny ruchome.

— Część futejszej załogi wyruszyła do okręgu Troppaw, dla przytłumienia wynikłego tam buntu.

Ratiborz, 7 listopada.

(Gazeta Śląska). Dzisiaj przejeżdżał tedy pewien Polkownik głównego sztabu Xiegra Windischgrätz, wiozący z sobą depesze do Generał-Porucznika Schlyk, do Krakowa. W depeszach tych zawiera się wiadomość, że Generał Simonicz, który dowodząc korpusem od 15 do 20 000 ludzi wojska Cesarzkiego, wkroczył był przez Galię do Węgier i uderzył na Madziarów, został przez nich odparty od Tirnan do Götting, a zatem prawie o 20 godzin drogi. Następnie Generał Simonicz cofnął się do Moraw, gdzie Xiege Windischgrätz posłał mu w pomoc dwie brygady, składające się po większej części z jazdy. Wojska te wysłane zostały dzisiaj z Wiednia żelazną drogą, do Lundenburga i Prerau.

— Podług Gazety Krakowskiej, Legia Akademicka Lwowska, z częścią gwardyi narodowej, w liczbie 5.000 zbrojnych ludzi, z 9 działami, wyszła z miasta i udała się ku granicy Węgierskiej.

Węgry. Pecz, 2 listopada.

Kommissarz Rządowy, Hr. Batthyany, wkroczył bez oporu do twierdzy Ecsz, z oddziałem gwardyi narodowej, i rozbraja natychmiast mieszkających w mieście Włochów. Cały Włochski półkole, stojący załogą w tej twierdzy, połączył się z Węgrami, oprócz niektórych oficerów. Kommissarz Rządowy Boetky został i uwięziony Komendant Peterwardyna Genty. Tenże los spotkał magistrat m. Neusatz.

Niemcy.

Frankfurt nad Menem, 7 listopada.

Na posiedzeniu d. 3 listopada, po odrzuceniu wielką większością wszystkich wniosków podawanych przez partya ultra-liberalną, Zgromadzenie Narodowe przyjęło, względnie spraw Austrii następujące postanowienia, podane przez Kommissary: „Zgromadzenie wzywa gabinet Niemiecki do starania się wszelkimi możliwymi środkami: 1) Aby Kommissarze Państwa zdołali wszędzie otrzymać uznanie i ocenienie władzy i powagi Rządu Centralnego. 2) Abyby usiłowali wszędzie w Austrii zachować interesy Niemiec. 3) Abyby całym swym wpływem, i drogami pokoju, bez krwi rozlewu, usiłowali załatwić zajęcia Austriackie. 4) Jakkolwiek będzie skutek tego załatwienia, żeby starali się ochronić o wszelkiego nadwężenia prawa i swobody, zapewnić ludom Austriacko-Niemieckim w Maren i Maju b. r.“

— Dla przeprowadzenia do skutku, w dalszym rozwoju wypadków w Austrii, widoków Władzy Centralnej, zgodnych z postanowieniem Zgromadzenia Narodowego z d. 3 b. r., Rejent Państwa mianował Xiegra Karola Leiningen (Brata przyrodniego Królowej Angielskiej), Kommissarzem Państwa w krajach Austriacko-Niemieckich z nader rozciągniętą władzą. Xiege udaje się niezwłocznie do Wiednia, gdzie ma zabawić, aż do ustalenia pożądanego stanu rzeczy.

— Dzisiaj wieczorem, młodszy Sekretarz Stanu Ministerstwa spraw wewnętrznych Państwa, Bassermaan, udał się zjazd do Berlina, z poleceniem tegoż Min's

stwa. Kommissarz Państwa do spraw W. X. Poznańskie-
go, **Jenoni Schellert**, godzi się również do wyjazdu.

Dnia 10 listopada.

Na dzisiejszym posiedzeniu Niemieckie Zgromadzenie Narodowe uchwaliło następujące dalsze artykuły projektu do ustawy:

§. 12. Cała siła zbrojna Niemiec zostaje pod rozporządzeniem Centralnej Władzy Niemieckiej.

§. 14. Wojsko Niemieckie składa się z czterech do wojny przeznaczanej siły dwójnej pojedynczych krajów Niemieckich. Władza Centralna ma prawo oznaczyć jej wielkość i rodzaj. Te kraje, które dostarczają kontyngensu mniej niż 6,000 ludzi, są zaliczane pod względem wojska, swotej samoisności, i albo pod tym względem połączone z sobą w większe całości, które wtedy zostają pod bezpośrednim kierunkiem Władzy Centralnej, lub, jeżeli tego połączenia nie uznano za stosowne, przyłączone będą do większego przyległego Państwa. W obu przypadkach rządy krajowe tych mniejszych Państw, nie mają mieć większego wpływu na wojnowojsko, jak tylko taki, który na nie przez Władzę Centralną, lub przez większe Państwo przelany będzie.

Na temże posiedzeniu Zgromadzenia Narodowego, Prezes w Glogern, doniósł Reprezentantom, iż otrzymał list z Wiednia, z daty 4 listopada, dla udzielenia w Zgromadzeniu, z daniem się, iż tegoż dnia, o godz. 6 wieczorem, dwaj członkowie Niemieckiego Zgromadzenia Narodowego, *Robert Blum* i *J. Knibbe*, zostali tam aresztowani w swym mieszkaniu. R. Wiesendank interpelował natychmiast Ministerstwo Państwa, ohow wiedzieć, co uczyniło, dla zapewnienia bezpieczeństwa osób Reprezentantów Niemieckich, znajdujących się w Wiedniu, i jakie środki użyte zostaly dla rozognienia nadanymi imi prawami z d. 10 października? Zgromadzenie postanowiło, aby to zapytanie przesłano zostało niezwłocznie Ministerstwu Państwa.

NAJNOWSZE WIADOMOSCI.

W ostatnim, 252. Nrze *Polskiej Półrocznicy* (czyli
tamy:

Berlin, 12 listopada. Dzisiejszy Nacelnik Pruskiej
Sztabs-Armyi, zawięzł następującą, Zasadę, w imię
cie tużeszem, wypadki, postawiły Zawięzłmą, Miejska
w niemożności utrzymać, w aulejty, spomni, porogi
praw, Nze, podług, Ministerów, przesyła, prau, za
obowiązek, przystąpić do środków nadzwyczajnych, i ogła-
szają niniejszem miasto Berlin i okolice jego, w obrebie
dwóch mil, za będące w stanie oblężenia. Dalsze rozpo-
rządzenia w tym względzie będą ogłaś wydawane przez
dowodzącego wojskami, w Marchiach, Generała Jazdy
Wrangela. Berlin, 12 listopada 1848 r. Ministerstwo
Ruski, H. v. Brandenburg, v. Laddenberg, v. Strotha,
v. Albrecht.

Wiedeń, 14 listopada. Wczoraj Urzędowej Gaze-
ty Wiedeńskiej, z d. 14 listopada, czytamy: „Depesza te-
legraficzna, 1. 4. hr. Moskwa z dnia 14 października w Krem-
sier do d. 22 h. m., co natychmiast ma być ogłoszone przez
Pisma publiczne”.

— Taz Gazeta, z d. 10 listopada, donosi, co następuje:
„Na zasadzie wyroku sądu wojennego, z d. 8 listopada, Robert Blum, kłegarz z Lipska, deputowany na Sejm Frankfurcki, należący do skrajnej strony lewej, przekonywany własnem zeznaniem o mowy hultajnicze i opór zbrojny przeciw wojskom Cesar skim, w skutek proklamacji Królewsko-Cesar skiego Feldmarszałka Xiecia Wineschagitz w dniu 20-23 października wydanych, został skazany na śmierć, i wyrok ten, w dniu 9 listopada, o godz. 5, po poł do osmiel rano, na Brigittenau, kula i prochno wyłonany został.”

ВШЛНА, въ Тип. О. Гандкоберга—Печ. позном. 16-го Ноября 1848 г. Испр. дод. Ценз. в Кав. А. Мушкетери